

พฤติกรรมการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของนักศึกษาวิชาทหาร
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

A STUDY OF BEHAVIOR AND DECISION MAKING OF RESERVE OFFICER
TRAINING CORPS STUDENTS OF RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ถวิล จิตเรีงาม

Tawil Jittreengam

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Ramkhamhaeng University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมและกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวนทั้งสิ้น 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบไม่ใช้พารามิทริก

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศชาย มีอายุระหว่าง 18-19 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 และอาศัยอยู่ภาคกลาง ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ โดยตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เข้าร่วมกิจกรรมประเภทบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนร่วม เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่า 2 ครั้งต่อเดือน และอยากให้จัดกิจกรรมที่ทะเล และพบว่า เดินทางสะดวกเส้นทางง่ายต่อการเดินทาง สิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม มีสัญญาณโทรศัพท์หรือมีไฟฟ้าเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด โดยมีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : กระบวนการตัดสินใจ, กิจกรรมสาธารณะ, นักศึกษาวิชาทหาร

Abstract

The purposes of this research were to study the behavior and decision making of Reserve Officer Training Corps Students of Ramkhamhaeng University. The population of Reserve Officer Training Corps Students of Ramkhamhaeng University, Bangkok was 400. The

statistics were used frequency, percentage, mean, standard deviation, independent sampling, *t*-test, one-way ANOVA and Pearson correlation coefficient.

The results showed that most of the government officers and staffs of Reserve Officer Training Corps Students of Ramkhamhaeng University were males between 18-19 years old, were fourth year students and lived in the central region of Thailand. Most attended public events by deciding to join the event on their own. They joined the activity to spend their free time by participating in group activities. They attended fewer than 2 events per month and would like to have activities at sea, that were easy to travel to, facilities being ready, involving telephone or electric signals, knowledge, understanding and responsibility of the organizers, management of the organizers, and the knowledge that was gained from participating in the activities be able to be adapted to real life. They also wanted the knowledge of the organizer to be conveyed to them, the organizers' emotions to be controlled, time-management activities, strict adherence to rules, accountability for mistakes, open mindedness, money, gifts, thank you cards, food stamps and points. There was a very high correlation coefficient corresponding to the main hypothesis.

Keywords: Behavior; Decision making; Voluntary social activity; Reserve Officer Training Corps

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลให้นานาประเทศต้องเร่งพัฒนาเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ การเร่งการพัฒนาประเทศ รวมถึงการแข่งขันทางเศรษฐกิจได้ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของคนในสังคมทำให้เกิดการปรับตัวเพื่อการแข่งขันจึงทำให้มีค่านิยมทางวัตถุสูงขึ้น ทำให้คนในสังคมขาดคุณธรรม จริยธรรม การช่วยเหลือสังคม ปัญหาการขาดจิตสาธารณะเป็นปัญหาใหญ่ที่ประเทศต้องนำกลับมาคิดใหม่ ทุกคนในสังคมควรที่จะให้ความสำคัญและตระหนักในสิ่งนี้อย่างเร่งด่วน

ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในกระแสโลกาภิวัตน์ การจัดการศึกษาของไทยเตรียมคนให้มุ่งมั่น รู้ทันโลกจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาจากบริบทของสังคมโลกและสังคมไทยในอนาคต ความพยายามในการปลูกฝังจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นในสังคมไทยในปัจจุบัน มีกำหนดในมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนในชาติที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานพลเมืองและพลโลกโดยคนไทยต้อง

เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ตัวบ่งชี้คือ กำลังกายกำลังใจที่สมบูรณ์ ความรู้และทักษะที่จำเป็นและเพียงพอในการดำรงชีวิต และการพัฒนาสังคม เพื่อความมั่นใจว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังกล่าวได้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในระดับสถานศึกษา จึงกำหนดไว้ในมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา มาตรฐานที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 6 ว่าผู้เรียนปฏิบัติต่อสาธารณสมบัติและดูแลรักษาเสมือนสมบัติของตน (กรมวิชาการ, 2540, หน้า 6) นอกจากนั้นยังกำหนดไว้ในการประเมินสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในการประเมินจากภายนอก มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดว่าผู้เรียนประหยัดใช้สิ่งของทั้งทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวม ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัดคุ้มค่า และในมาตรฐานที่ 3 คือ ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม จะเห็นได้ว่ามาตรฐานการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษานั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การรู้จักดูแลรักษาสมบัติส่วนรวม รวมถึงการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ ถ้าบุคคลมีจิตสำนึกสาธารณะบกพร่องมีน้อยหรือขาดไปจะมีผลกระทบต่อบรรยากาศระดับทั้งต่อตนเอง ครอบครัว องค์กร ชุมชนประเทศชาติ จิตสาธารณะจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (learning organization) ที่มีสมรรถนะสูง (high performance organization) มุ่งผลิตบัณฑิตในอุดมคติไทยที่มีความรู้คู่คุณธรรม ให้กับนักศึกษาที่ได้ฝึกเรียนวิชาทหาร ตลอดจนให้คำปรึกษาในด้านของกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป รวมทั้งการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย เป็นผู้ที่มีจิตสาธารณะตามนโยบายของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อสร้างสรรค์สังคมไทยพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขยายขอบเขตและรูปแบบของการบริการทางวิชาการ ไปสู่ประชาชนและท้องถิ่น เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการให้บริการ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต รักษาสภาพแวดล้อม ตลอดจนสามารถชี้นำและเป็นที่พึ่งของสังคมได้ ดังนั้น การศึกษาในเรื่อง การมีจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของนักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นิยามศัพท์เฉพาะ

จิตสาธารณะ หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาที่แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดถึงความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม การเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมดูแลทรัพย์สิน การปฏิบัติเพื่อส่วนรวม การรับอาสาทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม รวมไปถึงการเคารพสิทธิ และไม่ยึดเอาของส่วนรวมมาเป็นของตน

นักศึกษาวิชาทหาร หมายถึง นักศึกษาที่เป็นนักศึกษาวิชาทหาร ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการการสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (sample size) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยเลือกศึกษาจากประชากรที่มีลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ที่ศึกษา คือ นักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้ง 4 ชั้นปี ใช้ขนาดตัวอย่าง 400 คน ประเมินค่าร้อยละโดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 เพื่อความสะดวกในการประเมินผล และการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ในช่วงเดือน มกราคม ถึง เมษายน พ.ศ.

2560

4. ขอบเขตด้านตัวแปร ที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ประกอบด้วย ด้านอาคารและสถานที่ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านระเบียบวินัย ด้านสิ่งตอบแทน ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของนักศึกษาวิชาทหาร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงพฤติกรรมและกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของนักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนเรื่องจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง

4. เพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสร้างและการพัฒนาจิตสาธารณะหากทำได้ในสังคมส่วนใหญ่ผลลัพธ์จะเกิดขึ้นนั้น นับว่ามีประโยชน์อย่างมากที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชากร สามารถทำให้สมาชิกในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างเข้าใจกันอย่างมีความสุขไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน จะมีแต่การก่อให้เกิดความปรารถนาดีต่อกันอันจะส่งผลให้ช่วยเหลือกันให้กิจการก้าวหน้า ซึ่งจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับเครือข่ายสถาบัน และกระบวนการทางสังคมที่หลากหลายและต่อเนื่อง ทั้งในส่วนของสถาบันการศึกษา สถาบันครอบครัว องค์กรเอกชน และองค์กรประชาสังคมและท้ายสุดจะส่งผลให้โลกทั้งโลกมีความสงบสุข

วัดพฤติกรรมด้านจิตวิทยา จะวัดโดยพิจารณาพฤติกรรมของมนุษย์โดยรวมทั้ง 2 ประเภทดังกล่าว จะไม่วัดพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวหนึ่ง ดังนั้น ในการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์จึงมีหลายรูปแบบ เช่น ด้านการมองเห็นอาจจะศึกษาในด้านสรีรวิทยาจากกระบวนการของคลื่นแสง และทางเคมีของเรตินา ม่านตา และเส้นประสาทส่วนที่ใช้ในการมองเห็นของสมอง (visual cortex) หรือการสังเกตพฤติกรรมทุกชนิดที่เกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้า หรือสิ่งแวดล้อมมากระตุ้น เช่น ในภาวะที่คนต้องการอาหารจะแสดงอาการออกมา หรือมีคำพูดอะไรบ้างและอาจจะศึกษาพฤติกรรมที่กระทำไปโดยมีจุดมุ่งหมาย และต้องมีลำดับขั้นตอน เช่น วิธีการที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง การวาดรูปจะต้องมีวิธีการอะไรบ้าง หรือ ทำอย่างไรจึงจะมีฐานะการเงินมั่นคง

การกระทำทางสังคมเริ่มเกิดขึ้นเมื่อผู้กระทำทั้งในลักษณะบุคคลและกลุ่มพยายามจะเอาประโยชน์บางอย่างจากคู่กระทำของตน ซึ่งก็อาจจะบุคคลหรือกลุ่มเช่นกัน ดังนั้น การแลกเปลี่ยนบางอย่างซึ่งกันและกันการดึงดูดซึ่งกันและกัน ในสถานการณ์เช่นนี้ทำให้ฝ่ายหนึ่งหรือต่างฝ่ายต่างพอใจที่จะกระทำต่อกันหรือร่วมจุดหมายเดียวกัน ไม่ว่ากรณีใดก็ตามผลของปฏิสัมพันธ์ หรือผลของการกระทำต่อกันก็คือกระบวนการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน (Emerson, 1981 อ้างถึงใน พันธุ์ทิพย์ รามสูต, 2540)

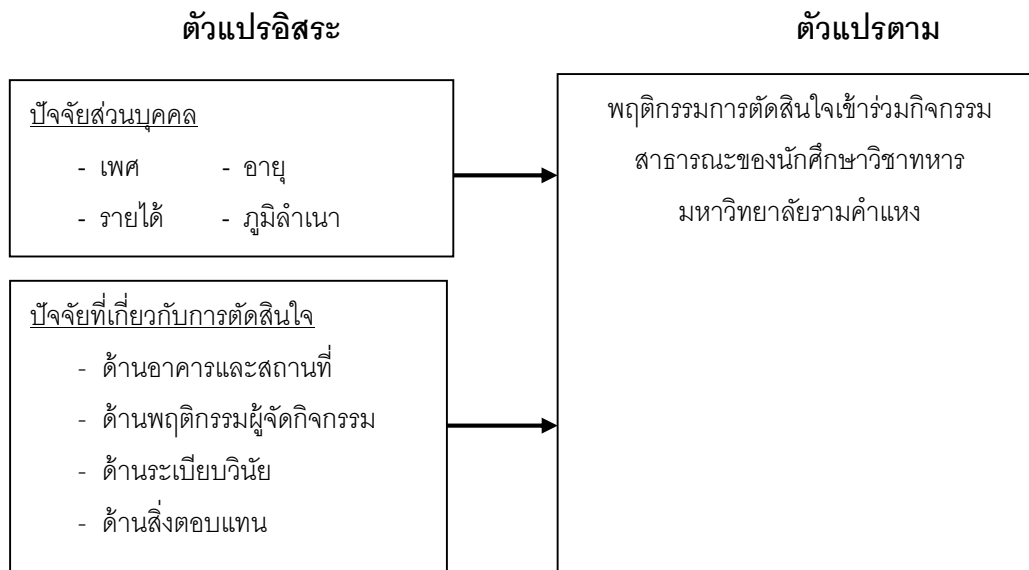
พฤติกรรมภายนอกคือ ปฏิกริยาของบุคคล หรือกิจกรรมของบุคคลที่ปรากฏออกมาให้บุคคลอื่นได้เห็น ทั้งทางวาจาและการกระทำทางอื่น ๆ ที่ปรากฏออกมาให้เห็นได้ ส่วนพฤติกรรมภายใน (covert behavior) หรือกระบวนการทางจิต (mental process) เป็นการกระทำที่บุคคลอื่นไม่สามารถมองเห็นด้วยตา เช่น การคิด การฝัน การวิเคราะห์หาเหตุผล ซึ่งต้องสังเกต อย่างไรก็ตามทั้งพฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายในมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน โดยที่พฤติกรรมภายในเป็นตัวกำหนดการแสดงออกของพฤติกรรมภายนอก

อรพินทร ชูชม (2549, หน้า 53-54) พบว่า ปัจจัยทางจิตสังคม ได้แก่ การถ่ายทอดทางปัญญา สังคม-อารมณ์ของบิดา มารดา การปลูกฝังอบรมทางปัญญาสังคม-อารมณ์จากทางการเห็นแบบอย่างทาง อารมณ์และพฤติกรรมจากเพื่อน ได้แก่ การเห็นแบบอย่างทางอารมณ์จากเพื่อน การเห็นแบบอย่างการ บริโภคด้วยปัญญาจากเพื่อน และการเห็นแบบอย่างจิตสาธารณะจากเพื่อน และการควบคุมตนเอง มี ความสัมพันธ์ทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ จิตสำนึกการบริโภคด้วยปัญญา จิตสาธารณะ พฤติกรรมเอื้อสังคม ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและคุณภาพชีวิตของเยาวชนวัยรุ่น และ องค์ประกอบทางจิตสำนึกทางปัญญา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเอื้อสังคม ความสามารถในการ แก้ไขปัญหาและคุณภาพชีวิตของเยาวชนวัยรุ่น กล่าวคือเยาวชนวัยรุ่นที่ได้รับการถ่ายทอดทางปัญญา สังคม-อารมณ์จากครอบครัว โรงเรียน เพื่อน อย่างเหมาะสมมาก และมีการควบคุมตนเองสูง จะมีความ ฉลาดทางอารมณ์จิตสำนึกการบริโภคด้วยปัญญาและจิตสาธารณะสูงตามไปด้วย รวมทั้งมีพฤติกรรมเอื้อ ต่อสังคมสูง มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสูง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยอิทธิพลของการถ่ายทอดทาง ปัญญาสังคม-อารมณ์จากบิดามารดาครูอาจารย์และเพื่อน กับการควบคุมตนเอง ร่วมกันอธิบายความ แปรปรวนของจิตสำนึกทางปัญญาได้ โดยการถ่ายทอดทางปัญญาสังคม-อารมณ์ของบิดามารดา มี อิทธิพลต่อจิตสำนึกทางปัญญาของเยาวชนวัยรุ่นมากที่สุด รองลงมาอิทธิพลของการเห็นแบบอย่างทาง อารมณ์และพฤติกรรมจากเพื่อน มีผลต่อจิตสำนึกทางปัญญาของเยาวชนวัยรุ่น

โกศล มีความดี (2547, หน้า 65-66) พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีเจตคติต่อจิตสาธารณะที่ดีมีการ รับรู้ความสามารถของตนสูงและมีลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตนเอง มีจิตสาธารณะสูงกว่าข้าราชการตำรวจที่มี เจตคติต่อจิตสาธารณะที่ไม่ดีมีการรับรู้ความสามารถของตนต่ำ และมีลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตนเอง ต่ำนอกจากนั้นข้าราชการตำรวจที่มีสภาพแวดล้อมทางสังคมแตกต่างกัน มีจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติโดยพบว่าข้าราชการตำรวจที่มีการรับรู้วัฒนธรรมองค์การสูง มีการสนับสนุนทางสังคม สูงและมีการได้รับจากผู้บังคับบัญชา มีจิตสาธารณะสูงกว่าข้าราชการตำรวจที่มีการรับรู้วัฒนธรรมองค์การต่ำ มีการสนับสนุนทางสังคมต่ำและมีการได้รับแบบอย่างจากผู้บังคับบัญชา ความสามารถของตนเองและการ สนับสนุนจากประชาชน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจิตสาธารณะและร่วมกัน ทำนายจิตสาธารณะของ ข้าราชการตำรวจ

เจษฎา หนูรุ่น (2551, หน้า 101-103) ได้ศึกษา ปัจจัยจิตลักษณะที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะ ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต ในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 405 คน แบบวัดจิต สาธารณะ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ ด้านการถือเป็นหน้าที่ และด้านการเคารพสิทธิ มีค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ .852, .879 และ .891 ตามลำดับ จิตสาธารณะโดยรวมมีความเชื่อมั่น เท่ากับ .950

กรอบแนวคิดการวิจัย เรื่อง “พฤติกรรมการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ
ของนักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง”

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม (questionnaire) โดยรูปแบบของแบบสอบถามใช้ทั้งการสอบถามแบบปลายเปิด และสอบถามแบบปลายปิด กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิฐานะ ซึ่งเป็นแบบตรวจรายการ โดยจะมีตัวเลือกคำตอบหลายคำตอบ แต่ให้เลือกเพียงคำตอบเดียว โดยเพศ และภูมิฐานะเป็นการสกัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ ส่วนอายุ ชั้นปีที่ศึกษา เป็นการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ โดยจะมีตัวเลือกคำตอบหลายคำตอบ แต่ให้เลือกเพียงคำตอบเดียว จำนวน 6 ข้อ ดังนี้ เคยเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่ ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคุณ ประเภทของกิจกรรมที่คุณเข้าร่วม ความถี่ของการเข้าร่วมกิจกรรม สถานที่ของการจัดกิจกรรมที่ท่านต้องการ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการให้ระดับความสำคัญต่อบัณฑิตที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ โดยเลือกใช้ปัจจัยที่มีเกี่ยวกับการตัดสินใจ มาสร้างแบบสอบถาม ตามแบบของลิเคิร์ต มี 5 ระดับ

ผลการวิจัย

ตาราง 1

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาวิชาทหารมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	179	44.8
ชาย	221	55.2
รวม	400	100.0
อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 18 ปี	8	2.0
18-19 ปี	211	52.8
20-22 ปี	171	42.8
23 ปี ขึ้นไป	10	2.5
รวม	400	100.0
ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	54	13.5
ชั้นปีที่ 2	130	32.5
ชั้นปีที่ 3	45	11.2
ชั้นปีที่ 4	171	42.8
รวม	400	100.0
ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	38	9.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	70	17.5
ภาคตะวันตก	7	1.8
ภาคกลาง	157	39.2
ภาคตะวันออก	34	8.5
ภาคใต้	94	23.5
รวม	400	100.0

ตาราง 2

แสดงข้อมูลด้านการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ

การเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ	จำนวน	ร้อยละ
เคยเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ	359	89.8
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ	41	10.2
รวม	400	100.0
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง	279	69.8
สมาชิกในครอบครัว	39	9.8
เพื่อน	61	15.2
อื่นๆ	21	5.2
รวม	400	100.0
สาเหตุในการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อการพัฒนาศักยภาพของตนเอง	127	31.8
เพื่อการเรียนรู้และลองทำสิ่งใหม่ๆ	116	29.0
ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	136	34.0
อื่นๆ	21	5.2
รวม	400	100.0
ประเภทกิจกรรมสาธารณะ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา	90	22.5
กีฬา	45	11.2
บำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนร่วม	230	57.5
พัฒนาชุมชน	20	5.0
อื่นๆ	15	3.8
รวม	400	100.0
ความถี่ของการเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ครั้งต่อเดือน	167	41.8
3-4 ครั้งต่อเดือน	143	35.8
5-6 ครั้งต่อเดือน	66	16.5
มากกว่า 7 ครั้งต่อเดือน	24	6.0
รวม	400	100.0

ตาราง 3

แสดงข้อมูลด้านสถานที่จัดกิจกรรมสาธารณะที่ชอบ

สถานที่จัดกิจกรรมสาธารณะ	จำนวน	ร้อยละ
ทะเล	123	30.8
น้ำตก	60	15.0
ชุมชนในพื้นที่ชนบท	121	30.2
ลานกิจกรรมภายในศูนย์การเรียนรู้ต่าง ๆ	73	18.2
อื่น ๆ	23	5.8
รวม	400	100.0

ตาราง 4

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความสำคัญ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
1. ปัจจัยด้านสถานที่				
1.1 เดินทางสะดวก เส้นทางง่ายต่อการเดินทาง	3.69	1.040	มาก	1.0
1.2 สิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม เช่น ห้องน้ำ ร้านค้า เป็นต้น	3.74	1.037	มาก	.708
1.3 สัญญาณโทรศัพท์หรือมีไฟฟ้าเข้าถึง	3.69	1.127	มาก	.540
2. ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม				
2.1 ความรู้ ความเข้าใจและงานที่รับผิดชอบของผู้จัดกิจกรรม	3.80	1.107	มาก	.493
2.2 การบริหารจัดการคนของผู้จัดกิจกรรม	3.76	1.193	มาก	.485
2.3 ความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตรจริงได้	3.66	1.195	มาก	.463
2.4 การสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้ของผู้จัดกิจกรรม	3.66	1.224	มาก	.463
2.5 การควบคุมอารมณ์ของผู้จัดกิจกรรม	3.76	1.177	มาก	.435
2.6 การบริหารจัดการเวลาในการทำกิจกรรม	3.81	1.159	มาก	.420
3. ปัจจัยด้านระเบียบวินัย				
3.1 สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบได้อย่างเคร่งครัด	3.81	1.206	มาก	.401

3.2 การรับฟังความคิดเห็นและการให้ความร่วมมือ ในการทำกิจกรรม	3.77	1.236	มาก	.316
3.3 สามารถแสดงความรับผิดชอบต่อความ ผิดพลาด	3.74	1.230	มาก	.365
4. ปัจจัยด้านสิ่งตอบแทน				
4.1 เงิน	3.54	1.226	ปานกลาง	.281
4.2 ของขวัญ	3.48	1.258	ปานกลาง	.328
4.3 คำขอบคุณ	3.60	1.261	ปานกลาง	.332
4.4 เกียรติบัตร	3.70	1.206	มาก	.347
4.5 เลี้ยงอาหาร	3.65	1.206	มาก	.376
4.6 คະแนนช่วยเหลือ	3.68	1.224	มาก	.293

อภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.2 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 44.8 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ 18-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมาเป็น 20-22 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.8 ตามด้วย 23 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.5 และต่ำกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปีที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่างใหญ่ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 42.8 ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 32.5 ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 13.5 และชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 11.2 ตามลำดับ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอยู่ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.2 ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 23.5 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 17.5 ภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 9.5 ภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 8.5 และภาคตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ เจษฎา หนูรุ่ง (2551, หน้า 101-103) ได้ศึกษาปัจจัยจิตลักษณะที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 405 คน แบบวัดจิตสาธารณะ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ด้านการถือเป็นที่ และด้านการเคารพสิทธิ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .852, .879 และ .891 ตามลำดับ จิตสาธารณะโดยรวมมีความเชื่อมั่น เท่ากับ .950

ข้อมูลพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 89.8 และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 10.2 ตามลำดับ พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 69.8 ให้เพื่อนเป็นผู้ตัดสินใจ คิดเป็นร้อยละ 15.2 ให้สมาชิกในครอบครัวเป็นผู้ตัดสินใจ คิดเป็นร้อยละ 9.8 และให้บุคคลอื่นเป็นผู้ตัดสินใจ คิดเป็นร้อยละ 5.2ตามลำดับ พฤติกรรมการเข้าร่วม

กิจกรรมสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 34.0 เพื่อการพัฒนาศักยภาพของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 31.8 เพื่อการเรียนรู้และลองทำสิ่งใหม่ ๆ คิดเป็นร้อยละ 29.0 และเข้าร่วมกิจกรรมเพราะสาเหตุอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับ พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมประเภทบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนร่วม คิดเป็นร้อยละ 57.5 ประเภทการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.5 ประเภทกีฬา คิดเป็นร้อยละ 11.2 ประเภทพัฒนาชุมชน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และประเภทอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่า 2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 41.8 3-4 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 35.8 5-6 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และมากกว่า 7 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยากให้งดกิจกรรมที่ทะเล คิดเป็นร้อยละ 30.8 ชุมชนในพื้นที่ชนบท คิดเป็นร้อยละ 30.2 ลานกิจกรรมภายในศูนย์การเรียนรู้ต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 18.2 น้ำตก คิดเป็นร้อยละ 15.0 และจัดกิจกรรมสถานที่อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ ในปัจจัยด้านอาคารและสถานที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ระดับความสำคัญมากทั้ง 3 ข้อ ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม เช่น ห้องน้ำ ร้านค้า เป็นต้น (ค่าเฉลี่ย 3.74) เดินทางสะดวก เส้นทางง่ายต่อการเดินทางและสัญญาณโทรศัพท์หรือมีไฟฟ้าเข้าถึง (ค่าเฉลี่ย 3.69) ในด้านการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ให้ระดับความสำคัญมากทั้ง 6 ข้อ ได้แก่ การบริหารจัดการเวลาในการทำกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย 3.81) ความรู้ ความเข้าใจและงานที่รับผิดชอบของผู้จัดกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย 3.80) การบริหารจัดการคนของผู้จัดกิจกรรมและการควบคุมอารมณ์ของผู้จัดกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย 3.76) ความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตจริงได้ และการสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้ของผู้จัดกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย 3.66) ในด้านระเบียบวินัยส่วนใหญ่ให้ระดับความสำคัญมากทั้ง 4 ข้อ ได้แก่ สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบได้อย่างเคร่งครัด (ค่าเฉลี่ย 3.87) การรับฟังความคิดเห็นและการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย 3.77) สามารถแสดงความรับผิดชอบต่อความผิดพลาด (ค่าเฉลี่ย 3.74) สามารถเปิดใจรับฟังกฎระเบียบที่เข้มงวดได้ (ค่าเฉลี่ย 3.73) ในปัจจัยด้านสิ่งตอบแทนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ระดับความสำคัญมาก 3 ข้อ ได้แก่ เกียรติบัตร (ค่าเฉลี่ย 3.70) คะแนนช่วย (ค่าเฉลี่ย 3.65) เลี้ยงอาหาร (ค่าเฉลี่ย 3.60) และให้ระดับความสำคัญปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่ ค่าขอบคุณ (ค่าเฉลี่ย 3.48) เงิน (ค่าเฉลี่ย 3.54) ของขวัญ (ค่าเฉลี่ย 3.60) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ อรพินท์ ชูชม และคณะ (2549, หน้า 53-54) พบว่า ปัจจัยทางจิตสังคม ได้แก่ การถ่ายทอดทางปัญญาสังคม-อารมณ์ของบิดา มารดา การปลูกฝังอบรมทางปัญญาสังคม-อารมณ์จากทาง การเห็นแบบอย่างทางอารมณ์และพฤติกรรมจากเพื่อน ได้แก่ การเห็นแบบอย่างทางอารมณ์จากเพื่อน การเห็นแบบอย่างการบริโภคด้วยปัญญาจากเพื่อน และการเห็นแบบอย่างจิตสาธารณะจากเพื่อน และการควบคุมตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความฉลาดทาง

อารมณ์ จิตสำนึกการบริโภคด้วยปัญญา จิตสาธารณะ พฤติกรรมเอื้อสังคม ความสามารถในการแก้ไข ปัญหาและคุณภาพชีวิตของเยาวชนวัยรุ่น และองค์ประกอบทางจิตสำนึกทางปัญญา มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับ พฤติกรรมเอื้อสังคม ความสามารถในการแก้ปัญหาและคุณภาพชีวิตของเยาวชนวัยรุ่น กล่าวคือ เยาวชนวัยรุ่นที่ได้รับการถ่ายทอดทางปัญญาสังคม-อารมณ์จากครอบครัวโรงเรียน เพื่อน อย่างเหมาะสมมากและมีการควบคุมตนเองสูง จะมีความฉลาดทางอารมณ์จิตสำนึกการบริโภคด้วยปัญญาและ จิตสาธารณะ สูงตามไปด้วยรวมทั้งมีพฤติกรรมเอื้อต่อสังคมสูง มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสูงและ มีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยอิทธิพลของการถ่ายทอดทางปัญญาสังคม-อารมณ์จากบิดามารดาครูอาจารย์และ เพื่อน กับการควบคุมตนเอง ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของจิตสำนึกทางปัญญาได้โดยการถ่ายทอด ทางปัญญาสังคม-อารมณ์ของบิดามารดามีอิทธิพลต่อจิตสำนึกทางปัญญาของเยาวชนวัยรุ่นมากที่สุด รองลงมา อิทธิพลของการเห็นแบบอย่างทางอารมณ์และพฤติกรรมจากเพื่อนมีผลต่อจิตสำนึกทางปัญญา ของเยาวชนวัยรุ่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม สาธารณะของนักศึกษาวิชาทหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังนี้

1. ควรนำผลวิจัยครั้งนี้ไปต่อยอดสู่การวิจัยแบบทดลอง (experimental research) รวมทั้งการ วิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ต่อไป
2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่น ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ว่าปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2540). *การประกันคุณภาพการศึกษา, เอกสารทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- โกศล มีความดี. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจ*
(วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เจษฎา หนูรุ่น. (2551). *ปัจจัยจิตลักษณะที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต ใน*
สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พันธุ์ทิพย์ รามสูต. (2540). *ระบาวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลีฟวิ่ง.

อรพินทร์ ชูชม และคณะ. (2549). การวิเคราะห์ปัจจัยทางจิตสังคมที่สัมพันธ์กับจิตสำนึกทางปัญญาและ
คุณภาพชีวิตของเยาวชนไทย (รายงานผลการวิจัย ฉบับที่ 104). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ, สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์.